

УЧЕЊЕ КРАТКИХ ПРИЧА

Реч дефектолога

Слушање кратких прича помаже смиривању опште моторике тела, развија акустичку пажњу, повећава речник, повећава сазнање преко туђег искуства, даје пример за језичку формулацију, развија мисаоно- језичке формулације и емоционално- вољни живот детета.

Приче су део живота, отргнут и пренет у свет замишљања, може се испричати са много али и мало речи, развија емоционални контакт са оним који прича, развија језичко памћење, навикава на практичну употребу неких израза, развија способност имитације акцента, мелодије и других изражајних елемената говора, развија спретност изражавања.

Када причамо/ приповедамо деци, потребно је одабрати приче које ће код њих развијати узрочност појава и збивања. Прве приче треба да буду што простије, како би их дете лакше схватило. Слободно употребите неку реч више него што пише у самом тексту. Чим дете схвати суштину, елиминисати све што је непотребно и свести је на неколико реченица. Увек уз причу дајемо илустрацију и драматизацију, стим, што слика треба да допуни оно што се не каже али подразумева. Реченице прилагођавамо говорном нивоу детета. Увек уз причу постављамо питања: Шта ради? Ко?

У почетку нам је довољно да дете нам да само једну реч као одговор, а када смо сигурни да је разумело садржај и овладало речником, савладало узрок и последицу, захтевамо употпуњеније реченице.

Приче по сликама су увек добар подстицај да дете што више говори, нека покуша после по сећању да исприча причу. Када се ово савлада са једноставнијим сликама, употпунити са сликама са више детаља, радњи, лица или ствари. Навикавати децу да памте детаље тако што ће о сваком од њих понешто да каже. Увек их подстичемо питањима.

Учите децу да вам препричавају доживљаје. Све што се у току дана дешава поткрепите говором, упорно и доследно.

Сваки дечији исказ треба прихватити са одобравањем и даљим навожењем да се сети помоћу сугестивних питања.

Горана Вукић,
дипл.дефектолог